

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΔΙΑΔΟΣΑΤΕ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἐτάραξαν τὰς συνειδήσεις καὶ ὑπέμνησαν χιλίους ἀφορισμοὺς ἀλύτους ἄνθρωποι γελῶντες μὲ τὰ ἱερά καὶ ἐμπαίζοντες τοὺς ἀφορισμοὺς (ὅταν δὲν πρόκηται νὰ τοὺς ἀντιτάξωσιν ὡς φόβητρον), ἀπὸ ἐμ λόγων ὑστεροβουλίας. Νοσοῦντες περὶ ζητήσεων καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίας, ὑπόνοιαι πονηραί, παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τῶν νῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, κατὰ τὸν ἀπόστολον (Α' πρὸς Τιμ. 5' 4, 5), ἐλεγκόκησαν καὶ ἐδημαγωγῶσαν εἰς θάλασσαν τοῦ πλῆθους ἔθνους, τὸ ὅποιον δὲν ὑπέστη μικρὰ ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν πόρῳσιν καὶ τὴν ἀσέβειάν των. Δημαγωγοὶ θλίθροισι, ἐξαιστώμενοι κατὰ παντὸς πράγματι ἐπιφελούς καὶ σιωπῶντες ὅταν πρέπη ἀληθῶς νὰ ἐξεγερῶσιν, εὖρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συγκαλύψωσι τὴν γύμνωσιν των ἀποδεικνύμενοι αὐτοὶ ὀρθόδοξοι καὶ ἐκσφενδονίζοντες κατὰ τῶν ἄλλων ἀναθέματα καὶ ἀφορισμοὺς, ὅσους ἢ ἀσέβειά των ἔχει συσσωρεύσει ἐπὶ τῆς ἱλίας αὐτῶν κεφαλῆς. Φοβηθέντες τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ, ὅστις ἠγγανάκτησε διὰ τὸν μασονισμόν των, ἠθέλησαν νὰ ὑποκριθῶσιν τὸν αὐστηρὸν ὀρθόδοξον ἵνα ρίψωσι στάκτην εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κόσμου καὶ ἵνα ἀποσπάσωσι τὴν προσοχὴν τοῦ πλήθους ἀπὸ τοῦ μασονικοῦ ἔλκουσ. Ἔχει καλῶς. Τὸ ἐπέτυχον. Ἐτάραξαν τὰς συνειδήσεις καὶ ἐθόλωσαν τὰ νερά, ὡς κάμνωσιν αἰσῆται. Δὲν ὑπελόγησαν ὅμως τὴν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εὐθύνην διὰ τοὺς σκανδαλίζοντας ἔστω καὶ ἕνα τῶν ἐλαχίστων πιστῶν καὶ ἦσαν κατὰ τούτο συνεπεῖς πρὸς ἑαυτούς, ἀφοῦ οὐδέποτε ὑπελόγησαν εὐθύνας.

Ἔθρισαν τὸν πρωθιεράρχην τῆς Ἐκκλησίας ἀυστόλως, ὑβρῖσαν ἀκόμη καὶ αὐτοὺς τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας (1), ἐκάλε-

σαν τὰς κληρικούς ἐχθόνους (Αὐτόθι) καὶ ἐζήτησαν νὰ δημιουργήσωσιν ἐκκλησιαστικὸν σχίσμα φωνάζοντες «Odi profanum vulgus et arceo», «Ἐξω οἱ κύνες, ἔξω οἱ βέβηλοι», ἵνα εὖτω διὰ τοῦ σχίσματος κακουργήσωσι κατὰ τῆς Ἐκκλησίας κυρίως· διότι συμφέρι εἰς αὐτοὺς νὰ ἦναι ἡ Ἐκκλησία διηρημένη, ἐπειδὴ νομίζουσιν ὅτι οὕτω τὰ βέβη τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς μασονίας θὰ τὴν πλήττωσι καιρώτερον. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ «Καιροὶ» ἀπ' ἀνεκαθεν συστηματικῶς ὑπεδέχθησαν ἀσμένως εἰς τὰς στήλας των πᾶσαν θρησκευτικὴν διατριβὴν οἰουδήποτε θρησκολήπτου παράφρονος ἢ αἰρετικοῦ, τῶσιν τὰς μακρὰς ἐκείνας τοῦ Ἀρνέλλου καὶ τοῦ Χριστογιαννοπούλου, ὅσων ἐσχάτως καὶ τὴν γελοῖαν ἐκείνην περὶ τοῦ παγκοσμίου νόμου τοῦ Μετχισεδέκ. Ὁνειρόν των εἶναι ἐκκλησία διηρημένη καὶ παλαιούσα, καὶ τούτο σαφῶς ἄλλοτε διετύπωσαν. Διὰ τοῦτο προσοχὴ ἀπαιτεῖται μεγάλη παρὰ τῶν ἀληθῶς ὀρθοδόξων, ἵνα μὴ οἱ ἀντίπαλοι εὖρωσι καιρὸν νὰ κακουργήσωσιν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν ὑποστηρικτῶν τῶν πατρῶν καὶ τῆς εὐσεβείας.

Καὶ ἐν πρώτοις πᾶσα συζήτησις περὶ παραφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου πρέπει νὰ παύσῃ, διότι ἀντὶ ὠφελείας βλάβης μᾶλλον πρόξενος θέλει γείνη καὶ σκανδαλισμοῦ συνειδήσεων. Ἐπειτα εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐπιβεβλημένον νομίζομεν ὅτι εἶναι νὰ δεχθῶσιν αὐστηροὶ τηρηταὶ τοῦ καθεστώτος, ἵνα μὴ προκληθῆ ἰσχίμα καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας χαρῶσι. Διότι ἂν ἦδη, ὅπως ἔχουσι τὰ πράγματα, ἐπιτυχάνετο ἡ ἔγκρισις οἰαδήποτε παραφράσεως, ἀγνοοῦμεν ποῦ τὸ σκάνδαλον ἦθελε φθάσει καὶ ὅποιος σάλος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ θὰ ἐξεγείρετο. Μολοντόι δὲ προτιμῶμεν πάντοτε τὴν κινδυνώδη ἐλευθερίαν τῆς ἀσφαλοῦς δουλείας, οὐχ ἤττον ἤδη εἶναι στιγμὰ ὑπερτάτης φρονήσεως. Ἡ παράφρασις, ἀποκρουσμένη ὑπὸ τῆς ἐξεγερθείσης συνειδήσεως, δὲν θὰ εἶχε τὸ ἀπαιτούμενον κύρος, καὶ ἀντὶ ὠφελείας πηγὴ ἐρίδων καὶ ἀφορμὴ διαιρέσεων θὰ ἐγένετο. Δυσὸν δὲ κινεῖν προκαίμενοι

τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον. Προτιμώτερα καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἢ ἀμάθεια τοῦ σχίσματος. Διότι οὕτω, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν πρὸς τοὺς ποθεῦντας τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς διαιρέσεις : «Αἶ, κύριοι! δὲν θέλετε τὰς παραφράσεις ; Ἔχει καλῶς· μὴ ὑβρίζετε ὅμως τοὺς θεοὺς Πατέρας, μὴ βλασφημεῖτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ταράττετε τὰς συνειδήσεις, μὴ δημιουργεῖτε σκάνδαλα καὶ σχίσματα. Ἡμεῖς, ἔστω, δεχόμεθα τὴν γνώμη σας ὅτι οἱ Πατριάρχαι δὲν κατεδίκασαν τὰς παραφράσεις κυρίως διότι προήρχοντο παρ' ἑτεροδόξων, ἀλλ' ἀπλῶς διότι δὲν ἠνεύχοντο λαϊκὰς παραφράσεις. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἀνεχθῶμεν πλέον τὸν λαὸν ἀνευ Εὐαγγελίου. Ἄν τῷ ἀποκλείετε τὴν παράφρασιν, δὲν θὰ τῷ ἀρνηθῆτε ὅμως τὸ κείμενον ἢ γυμνόν καὶ μετὰ σχολίων. Διατί λοιπὸν δὲν φωνάζετε ὑπὲρ διαδόσεως τοῦ κειμένου ; διατί δὲν ὑψοῦται φωνὴ ὑπὲρ ἐνός ἐγκεκριμένου κειμένου τὸ ὅποιον νὰ τεθῆ εἰς πᾶσαν χεῖρα καὶ νὰ εἰσαχθῆ εἰς πᾶσαν οἰκίαν εὐνον καὶ εὐμεταχείριστον ; Τοιοῦτον κείμενον μετὰ συντόμου ἐρμηνείας, ἐγκεκριμένον μάλιστα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προσφέρει ἤδη ἡ «Ἀνάπλασις»· διατί δὲν τὸ συνιστάτε ; διατί ὑβρίζετε καὶ αὐτὸν τὸν μοναδικὸν θρησκευτικὸν ἑνὸς ἑλλᾶδος ; Ἄ, ἀρκεῖ· σὰς ἐνόησαν· ἀντιτάσσεσθε οὐχὶ κατὰ τῆς παραφράσεως, ἀλλὰ γενικῶς κατὰ τοῦ θρησκευτικοῦ φωτισμοῦ τοῦ λαοῦ, τὸν ὅποιον θέλετε ἀνευ Εὐαγγελίου καὶ ἀνευ φωτός !»

Εὐθυρήμων.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΑΤΕ ΤΑ ΖΩΑ !

«Γνωρίζω ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα δύνανται νὰ θεωρηθῶν γελοῖα», ἔγραφεν ὁ Ζολᾶ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἐν ἐπιστολῇ του πρὸς τινα κυρίαν ἐν ἣ ὁμιλοῦσιν ὅτι «ἡ σκληροτέρα ἐντύπωσις ἦν ἐδοκίμασε κατὰ τὴν ἐξορίαν του» ἦτο ἡ παραχθεῖσα ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ σκύλλου του.

Καὶ ἐγὼ δὲν ἀγνοῶ ὅτι αἱ σημερινὰ μου παρατηρήσεις θὰ διαστείλουν εἰς μέγεθος τὰ χεῖλη σοβαροῦ ἀναγνώστου. Θὰ

(1) Ὅρα «Καιροὺς» 6 Ὀκτωβρίου. «Ἑλληνιστὶ ἐγράφησαν τὰ Εὐαγγέλια καὶ ἑλληνιστὶ ἀνεγινώσκοντο ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην ἕως οὗ οἱ καλόγηροι ἐγένοντο Πατριάρχαι καὶ Ἐπίσκοποι. Ἀμέσως ἤρχισαν ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους καὶ δογματίζοντες, καίοντες δὲ τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς καὶ θραύοντες τοὺς